

UCHWAŁA Nr /
Rady Powiatu Wielickiego
z dnia

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Starosty Wielickiego.

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 107 z późn. zm.), art. 229 pkt 4 oraz art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeksu Postępowania Administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r., poz. 572 z późn. zm.) Rada Powiatu Wielickiego uchwala, co następuje:

§ 1

Po rozpoznaniu skargi Pana [REDAKOWANE] z dnia 16 lipca 2025 roku na działalność Starosty Wielickiego w kwestii załatwienia skargi przez Starostę Wielickiego niezgodnie z ustawowym terminem oraz uznania po raz kolejny skargi na Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Wieliczce za bezzasadną, Rada Powiatu Wielickiego uznaje:

- 1) skargę na załatwienie skargi przez Starostę Wielickiego niezgodnie z ustawowym terminem - jako zasadną,
- 2) skargę na uznanie po raz kolejny skargi na Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Wieliczce za bezzasadną - jako bezzasadną.

§ 2

Zobowiązuje Przewodniczącego Rady Powiatu Wielickiego do poinformowania skarżącego o sposobie rozpoznania jego skargi, w oparciu o argumentację zawartą w uzasadnieniu do projektu niniejszej uchwały oraz o treści art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji
A. Rybicka-Kajtoch
Aneta Rybicka-Kajtoch

UZASADNIENIE

do projektu

Uchwały Rady Powiatu Wielickiego

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Starosty Wielickiego

Dnia 28 lipca 2025 roku Małopolski Urząd Wojewódzki w Krakowie pismem o numerze OK-I.1411.81.2025 przekazał Radzie Powiatu Wielickiego do rozpatrzenia skargę Pana [REDAKTOWANO] z dnia 16 lipca 2025 roku na działalność Starosty Wielickiego w kwestii załatwienia skargi przez Starostę Wielickiego niezgodnie z ustawowym terminem oraz uznania po raz kolejny skargi na Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Wieliczce za bezzasadną.

Skarga została rozpatrzona na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Wielickiego w dniu 11 sierpnia 2025 roku, podczas którego Komisja zapoznała się z treścią skargi, wyjaśnieniami przedstawionymi przez Starostę Wielickiego oraz stanowiskiem prawnika zatrudnionego w Starostwie Powiatowym w Wieliczce.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji dokonała następujących ustaleń:

Dnia 5 marca 2025 roku w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Wieliczce zostało zarejestrowane pismo Pana [REDAKTOWANO] z dnia 1 marca 2025 roku dotyczące skargi na działania podejmowane przez Pana Dariusza Paprockiego Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Wieliczce w przedmiocie skargi konsumenckiej dotyczącej reklamacji wobec TUI Poland Sp. z o.o. oraz zadośćuczynienia w formie zwrotu 20% poniesionych kosztów wycieczki, tj. kwoty 1.810,40 zł. Pismem o sygnaturze OR.1510.2.2025 z dnia 4 kwietnia 2025 roku Starosta Wielicki, działając na podstawie art. 237 § 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) zawiadomił Pana [REDAKTOWANO] że przedmiotowa skarga z dnia 1 marca 2025 r. została uznana za bezzasadną. Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi zawierało oznaczenie organu od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi zawierało uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.

Dnia 16 maja 2025 roku w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Wieliczce zostało zarejestrowane pismo z dnia 14 maja 2025 roku zatytułowane „odwołanie” w którym Skarżący nie godzi się z uznaniem jego skargi za bezzasadną. W reakcji na złożone „Odwołanie” Starosta Wielicki dokonał ponownej analizy treści skargi z dnia 1 marca 2025r. oceniając, że pismo zawiera tożsame zarzuty wobec Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Wieliczce i odnosi się do wszystkich znanych już Staroście faktów i dowodów. W treści pisma Pan [REDAKTOWANO] ponownie zarzucił Rzecznikowi nieuwzględnienie lub niewyjaśnienie merytorycznie wszystkich okoliczności sprawy, traktowanie uwag wybiórczo, brak zrozumienia sytuacji i empatii, nieudzielanie odpowiedzi na pytania, nieustosunkowanie się do kwestii spornych. Jednak przy ich uzasadnieniu nie wskazał na nowe dowody lub okoliczności faktyczne mające

znaczenie dla załatwienia skargi. W analizie porównawczej pism można zauważyć, że Skarżący w „Odwołaniu” używał nie tylko tej samej argumentacji, co w poprzednio kierowanej do Starosty korespondencji, ale także powielił w tekście fragmenty poprzednio złożonej skargi. Pomimo tego faktu Starosta wszczął nowe postępowanie skargowe w zakresie zweryfikowania sposobu uprzednio rozpoznanej sprawy. Starosta Wielicki po powtórным przeanalizowaniu całokształtu okoliczności sprawy oraz przeprowadzeniu dodatkowej konsultacji z Rzecznikiem oraz radcą prawnym zatrudnionym w Biurze Prawnym Starostwa nie znalazł podstaw do zmiany dotychczas wyrażonego stanowiska. Zawiadomieniem nr OR.1510.2.2025 z dnia 16 czerwca 2025 r. Starosta Wielicki poinformował Skarżącego, że skarga została uznana ponownie za bezzasadną. Zgodnie z art. 238 § 1 zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi zawierało oznaczenie organu od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi zawierało uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239. W zawiadomieniu Starosta Wielicki ponownie wyjaśnił, że Skarżący zadośćuczynienie za szkodę niemajątkową w związku z decyzją TUI Poland Sp. z o.o., może uczynić na drodze sądowej, samodzielnie lub korzystając z pomocy profesjonalnego pełnomocnika (adwokata lub radcy prawnego). Zawiadomienie nr OR. 1510.2.2025 z dnia 16 czerwca 2025 r. o godzinie 15:34 zostało podpisane elektronicznym podpisem przez Panią Ewę Ptasznik Wicestarostę Wielickiego. Następnie o godz. 15:41 pracownik Wydziału Organizacyjnego zarejestrował korespondencję wychodzącą, zawierającą jako załącznik „Zawiadomienie w sprawie odwołania z dnia 16.05.2025.pdf”. Następnie wydrukowano wkładkę adresową i dołączono klauzulę informacyjną RODO. Dalej ww. korespondencja została przekazana do Kancelarii Starostwa Powiatowego w Wieliczce w celu jej wysyłki. Jak wynika z historii sprawy prowadzonej elektronicznie w EZD dnia 17 czerwca 2025 roku koperta o godz. 8:57 miała status wysłanej koperty.

W uzasadnieniu skargi przesłanej w dniu 16 lipca 2025 r. do Wojewody Małopolskiego Skarżący przytoczył następujący cytat z zawiadomienia Starosty „Nie można rozpatrzyć skargi co prawda ponowionej, ale zawierającej uzasadnienie zarzutów uprzednio złożonych inną lub też szerszą argumentacją, a także skargi zawierającej wskazanie na nowe okoliczności”. Wyżej wymieniony fragment tekstu został przez Skarżącego przytoczony tylko w części, bez szerszego kontekstu w jakim został on użyty przez Starostę w zawiadomieniu. Starosta w zawiadomieniu starał się na wstępie pisma wyjaśnić Skarżącemu zasady dotyczące postępowania skargowego, odnosząc się zarówno do możliwości odwołania, jak i zastosowanie art. 239 k.p.a. Wyjaśnił, że rozpatrzenie i załatwienie skargi następuje w jednoinstancyjnym, uproszczonym postępowaniu administracyjnym, kończącym się czynnością materialno-techniczną, polegającą na zawiadomieniu skarżącego o sposobie załatwienia skargi. Zgodnie z art. 237 § 3 k.p.a. zawiadomienie skarżącego o sposobie załatwienia skargi jest jej załatwieniem. Dodał, że odbywa się to w formie czynności materialno-technicznej, czyli polega na ustosunkowaniu się do przedmiotu skargi. Poinformował, że istotne jest, że w tym postępowaniu rozpatrzenie skargi nie rozstrzyga konkretnej sprawy administracyjnej. Nie jest bowiem wydawany akt administracyjny ani dokonywana czynność z zakresu administracji publicznej dotycząca uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa. Wskazał, że w postępowaniu skargowym nie wydaje się rozstrzygnięć adresowanych do skarżącego, a jedynie zawiadamia się go o czynnościach wewnętrznych, zmierzających do wyjaśnienia okoliczności podniesionych w skardze oraz o sposobie załatwienia skargi. Starosta w zawiadomieniu nadmienił, że działania administracji publicznej będące przedmiotem tego typu skarg nie podlegają również kontroli sądów administracyjnych. Dalej wyjaśnił, że ze względu na przyjętą jednoinstancyjność postępowania, jedynym sposobem wyrażenia niezadowolenia i zakwestionowania otrzymanego zawiadomienia może być podważanie jego treści w nowej skardze na podstawie art. 227 k.p.a., której przedmiotem jest sposób jej załatwienia, jak i jej uzasadnienie prawne i faktyczne. Jest to jedyną dopuszczalną prawem formą „zaskarżenia” skargi. Jednak kolejna skarga nie powinna być

ponowieniem skargi uprzednio załatwionej. W przypadku złożenia ponownej skargi wszczyna się nowe postępowanie skargowe w zakresie zweryfikowania sposobu uprzednio rozpoznanej sprawy. W sytuacji ponowienia skargi i wskazania na te same okoliczności przepis art. 239 § 1 k.p.a. uprawnia organ do podtrzymania swojego poprzedniego stanowiska bez dodatkowego zawiadamiania skarżącego. Powyższe następuje poprzez umieszczenie odpowiedniej adnotacji w aktach sprawy, czyli jej załatwienie polega na czynności wewnętrznej. Z kolei na podstawie art. 239 k.p.a. nie można rozpatrzyć skargi co prawda ponowionej, ale zawierającej uzasadnienie zarzutów uprzednio złożonych inną lub też szerszą argumentacją, a także skargi zawierającej wskazanie na nowe okoliczności. Powyższe wymaga ponownego rozpatrzenia skargi w trybie skargowym zwykłym.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji wskazuje co następuje:

Zgodnie z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572) skargi m.in. na starostę, rozpoznaje rada powiatu. Tym samym Rada Powiatu Wielickiego jest właściwa do rozpoznania skargi na działalność Starosty Wielickiego.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji po analizie zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wyjaśnień Starosty Wielickiego uznała częściowo za zasadną skargę Pana [REDAKOWANE] z dnia 16 lipca 2025 roku na działalność Starosty Wielickiego w ten sposób, że skargę na przekroczenie terminu udzielenia odpowiedzi na złożoną skargę uznaje się za zasadną, a skargę w zakresie sposobu załatwienia skargi przez Starostę uznaje się za bezzasadną.

Starosta Wielicki, działając na podstawie art. 237 § 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) zawiadomił Pana [REDAKOWANE] że skarga z dnia 1 marca 2025 r., zarejestrowana w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Wieliczce w dniu 5 marca 2025 r., na działania podejmowane przez Pana Dariusza Paprockiego Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Wieliczce w przedmiocie skargi konsumenckiej dotyczącej reklamacji wobec TUI Poland Sp. z o.o. oraz zadośćuczynienia w formie zwrotu 20% poniesionych kosztów wycieczki, tj. kwoty 1.810,40 zł została uznana za bezzasadną. Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi zawierało oznaczenie organu od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi. Ponadto zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierało uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239. W reakcji na złożone przez Skarżącego „Odwołanie” z dnia 14 maja 2025 roku, które zostało dnia 16 maja 2025 roku zarejestrowane w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Wieliczce, Starosta dokonał ponownej analizy treści skargi z dnia 1 marca 2025r. oceniając, że pismo zawiera tożsame zarzuty wobec Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Wieliczce i odnosi się do wszystkich znanych już Staroście faktów i dowodów. W treści ww. pisma Pan [REDAKOWANE] ponownie zarzucił Rzecznikowi nieuwzględnienie lub niewyjaśnienie merytorycznie wszystkich okoliczności sprawy, traktowanie uwag wybiórczo, brak zrozumienia sytuacji i empatii, nieudzielenie odpowiedzi na pytania, nieustosunkowanie się do kwestii spornych. Jednak przy ich uzasadnieniu nie wskazał na nowe dowody lub okoliczności faktyczne mające znaczenie dla załatwienia skargi. W analizie porównawczej pism można zauważyć, że Skarżący w „Odwołaniu” używał nie tylko tej samej argumentacji, co w poprzednio kierowanej do Starosty korespondencji, ale także powielił w tekście fragmenty poprzednio złożonej skargi. Pomimo tego faktu Starosta wszczął nowe postępowanie skargowe w zakresie zweryfikowania sposobu uprzednio rozpoznanej sprawy. Starosta Wielicki po powtórным przeanalizowaniu całokształtu okoliczności sprawy oraz przeprowadzeniu dodatkowej konsultacji z Rzecznikiem oraz radcą prawnym zatrudnionym w tut. Biurze

Prawnym nie znalazł podstaw do zmiany dotychczas wyrażonego stanowiska. Zawiadomieniem nr OR.1510.2.2025 z dnia 16 czerwca 2025 r. poinformował Pana _____, że skarga została uznana ponownie za bezzasadną. Zgodnie z art. 238 § 1 zawiadomienie zawierało uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239. Przedmiotowe zawiadomienie zostało wysłane dnia 17 czerwca 2025 roku.

Zgodnie z przepisami ustawy z o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 16 lutego 2007r. (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1616) do zadań rzecznika konsumentów należy zapewnienie bezpłatnego poradnictwa konsumenckiego i informacji prawnej w zakresie ochrony interesów konsumentów oraz kierowanie wystąpień w tym zakresie do przedsiębiorców. Przepis art. 42 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów określa legitymację rzecznika konsumentów do wytaczania powództw na rzecz konsumentów oraz wstępowania, za ich zgodą, do toczącego się postępowania w sprawach o ochronę interesów konsumentów. Przy czym podkreślenia wymaga, iż możliwość wytoczenia powództwa czy wstąpienia do toczącego się postępowania należy do sfery uprawnień rzecznika, a nie jego obowiązków. Przepis prawa nie obliguje zatem rzecznika do wystąpienia do sądu na rzecz konsumenta ani wstępowania do toczącego się postępowania. Decyzję czy w danym stanie faktycznym zasadne jest skorzystanie z ww. uprawnień rzecznik podejmuje po dokonaniu oceny zasadności powództwa. Podejmując decyzję o wytoczeniu powództwa cywilnego rzecznik analizuje szereg aspektów danej sprawy (ryzyko oddalenia powództwa z powodu braków dowodowych, wartość przedmiotu sporu itp.). Na okoliczność podjęcia decyzji w zakresie ewentualnego wytoczenia powództwa przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów konieczne jest wskazanie, że istotnym elementem w zakresie takiej decyzji musi pozostawać ocena skuteczności podejmowanych działań w świetle ryzyka wynikającego z dyspozycji art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W zakresie ewentualnego dochodzenia roszczenia po stronie inicjującej postępowanie sądowe leżałoby wykazanie, że wprowadzona zmiana jednej z głównych właściwości usług turystycznych, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych doprowadziła do obniżenia jakości lub kosztów imprezy turystycznej. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa bowiem na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z dokumentacji posiadanej przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Wieliczce wynika, że w zachodzących okolicznościach niezmiennie pozostały zarówno termin, loty jak i inne towarzyszące warunki. Hotel Royal & Imperial Belvedere jest hotelem czterogwiazdkowym, tak jak pierwotnie zarezerwowany hotel Peninsula Resort & Spa. Konieczne byłoby zatem przedstawienie przez Skarżącego wiarygodnego i przekonującego wyliczenia wysokości zgłaszanego w ewentualnym procesie roszczenia, które powinno opiewać na wartość obniżonej jakości lub kosztów imprezy turystycznej w związku ze zmianą hotelu. Wobec powyższego z uwagi na wysoki, w ocenie Powiatowego Rzecznika Konsumentów poziom ryzyka przegrania sprawy, a także po zasięgnięciu merytorycznej opinii Biura Prawnego Starostwa został Skarżący poinformowany, że w przedmiotowej sprawie Rzecznik nie skorzysta z możliwości wytoczenia powództwa na rzecz Konsumenta. Dodatkowo w zawiadomieniu OR.1510.2.2025 z dnia 16 czerwca 2025 r. Starosta Wielicki wyjaśnił, że „Pomimo faktu, że w zawiadomieniu o sposobie załatwienia skargi z dnia 4 kwietnia 2025r. szczegółowo zostały przeanalizowane okoliczności Pańskiej skargi konsumenckiej, ponownie wskazać wypada, że organizator turystyki w przedmiotowej sprawie nie działał na podstawie art. 47 ust. 5 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, a działając na podstawie art. 46 ust. 2 tej ustawy powiadomił Pana o zmianie jednej z głównych właściwości usług turystycznych oferując zastępczą imprezę turystyczną. Pan, przyjmując ofertę takiej imprezy zastępczej, nie odstąpił od umowy udział w imprezie turystycznej ze zwrotem wszystkich wniesionych wpłat i bez obowiązku wniesienia opłaty za odstąpienie. Jak już zostało wskazane przez Rzecznika w dotychczas prowadzonej

korrespondencji w takiej sytuacji podróżny zgodnie z art. 46 ust. 5 ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych jest uprawniony do odpowiedniego obniżenia ceny, jeżeli zmiany prowadzą do obniżenia jakości lub kosztów imprezy turystycznej. W tym miejscu należy zauważyć, że w „Odwołaniu” z dnia 14 maja 2025 r. wskazuje Pan, że w „Reklamacji” nigdy nie powoływał się Pan na obniżenie jakości lub kosztów imprezy turystycznej, co – jak wcześniej wskazywano – mogłoby ewentualnie uprawniać do odpowiedniego obniżenia ceny. W związku z tym takie stanowisko czyniłoby jeszcze bardziej problematycznym ewentualne dochodzenie na drodze postępowania sądowego, w ramach działania Powiatowego Rzecznika Konsumentów na rzecz Pana, jako Konsumenta, roszczeń finansowych dotyczących odstąpienia od umowy o udział w imprezie turystycznej oraz przyjęcia zastępczej imprezy turystycznej. Jeżeli zatem istotnie nie opiera Pan swojego roszczenia na obniżeniu jakości lub kosztów imprezy turystycznej i chciałby dochodzić zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową w związku z decyzją TUI Poland Sp. z o.o., może Pan to uczynić na drodze sądowej, samodzielnie lub korzystając z pomocy profesjonalnego pełnomocnika (adwokata lub radcy prawnego)”.

W ocenie Komisji, Starosta Wielicki w przedmiotowej sprawie przekroczył termin udzielenia odpowiedzi na złożoną przez Skarżącego skargę z dnia.... Natomiast w zakresie sposobu załatwienia skargi przez Starostę nie naruszył przepisów prawa. Powiatowy Rzecznik Konsumentów, jak również Starosta Wielicki wykorzystał adekwatnie przysługujące mu prawa i środki działania w odniesieniu do złożonych skarg. Na każdym etapie sprawy Skarżący był informowany o obowiązujących przepisach i przysługujących dalszych środkach prawnych, ale także ryzykach. Okoliczność, że odpowiedź organu nie satysfakcjonuje Skarżącego nie stanowi o zasadności skargi w tym zakresie.

Odnosząc się natomiast do zarzutu niezgodnego z ustawowym terminem załatwienia skargi, zgodnie z art. 237 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.) organ właściwy do załatwienia skargi powinien załatwić skargę bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca. Natomiast art. 57 § 1 k.p.a. wskazuje „Jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło. Upływ ostatniego z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu”. Zgodnie art. 57 § 3 k.p.a. „Terminy określone w miesiącach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim miesiącu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było - w ostatnim dniu tego miesiąca”. W dniu 16 czerwca 2025 r. zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi zostało podpisane elektronicznie oraz przygotowane do wysyłki. Jednak z uwagi na fakt, że czynności te miały miejsce w godzinach popołudniowych to korespondencja dopiero rano następnego dnia tj. 17 czerwca 2025 roku mogła zostać przekazana pracownikowi Poczty Polskiej. Jak wynika z historii sprawy prowadzonej elektronicznie w EZD o godz. 8:57 miała ona status wysłanej koperty. Niewątpliwie należy zgodzić się, że nastąpiło opóźnienie w przesłaniu zawiadomienia o jeden dzień, jednak nie było to spowodowane celowym działaniem pracowników Starostwa. Należy podkreślić, że samo rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy nastąpiło w dniu 16 czerwca 2025 r. Po przekazaniu listu pracownikowi Poczty Polskiej, Starosta nie miał natomiast wpływu na nadanie przez Placówkę Poczтовую Wieliczka do Placówki Poczтовой w Gdowie przesyłki dopiero o godz. 17.58.

Mając na uwadze przytoczone powyżej opisy stanu faktycznego oraz przepisy prawa, Starosta Wielicki w przedmiotowej sprawie przekroczył termin udzielenia odpowiedzi na złożoną przez Skarżącego skargę. Natomiast w zakresie sposobu załatwienia skargi przez Starostę nie naruszył przepisów prawa.

W związku z powyższym podjęcie przedmiotowej uchwały uznaje się za zasadne.

Przewodnicząca Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji
A. Rybicka-Kojłoch
Agnieszka Rybicka-Kojłoch

ADAM